

## 10 — Gavranov osmeh

Kin se iskobeljao ispod drveta. Buđenje je bilo problematično, hipno-pilula ga je dobro uradila; opet se probudio sa druge strane gradilišta, a ne tamo gde je legao spreman da uplovi u svet uređen po njegovoj meri. U njemu je bio gospodar, jahao je zmaja, muškarci su ga se plašili, a svaka žena od devojčice do babe ga je želela. Realnost je bila ružna; blagi bol u glavi, gadno gradilište u planini, stare mašine i robot-nadzornik RN6 koji se opet zaglavio u glibu. Shvatio koliko je bio odsutan snivajući i koliko su mašine stajale bez RN6 da upravlja njima. Prišao je robotu i šutnuo ga. Krntija je upropastila ceo jedan radni dan. Kakav je to robot-nadzornik kad čovek stalno mora da ga nadzire? Otac će biti besan ako sazna za ovo, možda će ga opet pretući ili zatvoriti u podrum. Mrzeo je oca.

Smrkavalo se i Kin krete kući još uvek bunovan. Zapalio je cigaretu i psovao u sebi. Prošao je pored jedne mašine blago se teturajući, kada je čuo nešto što poremeti tišinu gradilišta. Sporo se okrenuo i ugledao veliku crnu pticu kako mirno stoji na umrtvljenom metalu. Delovala mu je poznato. Gledala ga je pravo u oči.

— Otac će umreti večeras.-rekla je ne otvarajući kljun.

— Šta?!-zabezeknuto je odgovorio Kin. Uvalili su mu lošu robu, a možda nije trebalo da meša hipno-pilule sa ostalim zezalima.

cama. Krenuo je prema ptici, bez nekog posebnog razloga, ali na pola puta kao da je naleteo na nevidljivu barijeru.

— Večeras.

Lansirao je pikavac kažiprstom prema njoj, ali iako je uvek bio precizan, opušak kao da svojevoljno promeni pravac i odlete u desnu stranu praćen njegovim začuđenim pogledom. Kada se okrenuo, ničeg više nije bilo na mašini.

Popušio je malo trave do kuće. Pa šta ako matori rikne večeras? On neće tugovati sigurno. Ništa lepo nije dobio od njega, samo bol i duboki prezir.

Oca je zatekao kako sedi za stolom i sa prigušenim svetlom, stežući neku torbu. Nije ga pitao za današnji učinak, ali Kin je bio previše razbijen da bi na to obratio pažnju. Otac je tihim glasom pričao kako večeras mora do grada, pominjao je dugove, kredite, činilo se kao da govori sebi, a ne Kinu, koji se motao po kuhinji odsutno klimajući glavom. Posao ga nije zanimao ni trunku više nego što je bilo neophodno.

— Video sam danas neku pticu. — Kin je iznenada prekinuo oca okrenut leđima, nesvestan jačine svog glasa, ne znajući zašto to uopšte pominje.

Otac ga je gledao par trenutaka sa vatrom u očima. Kin se okrenuo i naleteo na pesnicu. Otac ga je uhvatio za vrat, podigao sa poda i pribio uza zid kuhinje.

— Budalo! — bilo je sve što je rekao pre nego što ga je pustio, zgrabio torbu i izleteo napolje.

Kin je opipavao bradu srećan što je ovog puta dobro prošao, mada, ne bi mu bilo loše u podrumu, imao je kod sebe dovoljno „slatkiša“ koji bi mu ulepšali boravak i u Paklu. Batine je, međutim, sve teže podnosio. Kao potuljena zver, stalno je želeo da uzvрати, vrebao priliku, odmeravao sekiru u ruci dok je otac bio okrenut leđima, ali nikad nije skupio hrabrost. Usamljenički život u planini sa poluludim ocem mu je ubio želju za otporom, ali ne i za snovima. Progutao je šest hipno-pilula, još par tableta i legao, željno iščekujući da počnu da deluju.

Probudio se go u kadi. Sinoćni koktel ga je uradio najjače do sad. Podne je odavno prošlo, a matorac se još nije vratio. Kin je trebao da bude na gradilištu u zoru, počeo je užurbano da se oblači, kad ga trže zvuk iz video-koma, njihove jedine veze sa svetom. Polisijski inspektor umornog lica obaveštavao ga je da su oca našli iskasapljenog na nekoj kosini. Telo su poslali u grad na ispitivanje, u toku dana će doći da ispituju Kina, pa mu je rečeno da bude kod kuće.

Kada je slika nestala, Kin razvuče lice u pobedonosni osmeh. Napokon je slobodan, činjenica da je otac ubijen nije ga doticala nimalo. Rasprodaće sve, mašine, gradilište, ceo biznis, i zauvek napustiti odvratnu planinčinu.

Video-kom se ponovo oglasio. Hladna poslovna žena iz banke. U podne je istekao rok za plaćanje svih dugovanja sa kamatama. Saučešće za oca, ali sve sad pripada njima, Kin će morati

da se iseli iz kuće. Ako prodaja njihove imovine ne bude dovoljna, Kin će neko vreme raditi za banku na nekoj od planeta za eksploataciju ruda, bez naknade, naravno.

Kin je buljio u video-kom još neko vreme pošto se ugasio. Ostao je bez svega nekoliko minuta pošto je to isto stekao. Pogled mu privuče torba kraj stola. Zar je matori nije odneo sa sobom? Kada ju je otvorio, nada mu se vratila. Bila je puna novca. Savršeno. Sa tim parama će...

Neko ga je otpozadi uhvatio za vrat i bacio na drugi kraj sobe. Dva čoveka u crnom stajala su nad njim.

— Ovo nije Žin, već njegov klinac!

— Gde su pare, pizdo mala?!

Kin se skupio u ćošku i procedio:

— Kakve pare?

— Trebalo je da se tvoj ćale nađe sa nama u gradu da nam vrati dug, a imao je nešto da plati i u banci, valjda. Nije se pojavio.-rekao je deblji od dvojice.

— Evo para u torbi! I više nego što treba!-viknu drugi.

Kin je skočio, ali ga udarac vrati u ćošak.

— Uzećemo sve kao naknadu za cimanje po ovim gudurama.-debeli je lagano krenuo ka vratima.-Ciao, mali!

Kada je bio siguran da su otišli, Kin proguta par pilula, morao je da razmisli o svemu, a nema boljeg načina za to od malog pomućenja uma.

Vrata su se treskom otvorila i u kuću upade nekoliko policajaca.

— Kin Šin! Uhapšeni ste zbog ubistva svog oca!

Kin se skamenio. Ubistvo?

Inspektor umornog lica ušeta mirno kao vojskovođa na poprište završene bitke.

— Našli smo krvavu odeću u žbunju nedaleko od mesta zločina. Sa tvojim ispravama. Čak si i sekiru ostavio.

Kin potrča prema mestu gde je krio pilule, ali mu se oko vrata omota električni kaiš. Nisu pustili struju, ali ga izvukoše iz kuće kao životinju. Bacakao se i ritao sve do marice, a onda krajičkom oka spazi nešto crno na krovu kuće. Setio se koja je ptica u pitanju.

— Gavran! To je bio gavran! Pogledajte! Gore!-vrištao je pljujući.

Policajac koji ga je vukao pogleda prema krovu. Slegnuo je ramenima, udario Kina pendrekom i grubo ga ubacio u maricu.

Kin je napustio planinu. Zauvek.